

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 17. junija.

Mi smo že večkrat pisali o tripelalijanci in nikakor nismo prikrivali svojega mnenja, da ta zveza ne ustreza našim praviim potrebam. Tripelalijanca je delo nemškega kancelarja Bismacka, ki je pri njenem sklepanju gledal seveda le na interese Nemčije. Naši državniki so pa tedaj premalo poštevali naše koristi, morda pa tudi niso prav vedeli, kake posledice bode imela ta zveza. Tedanji avstrijski minister vnanjih zadev, grof Andrassy, je bil morda precej nadarjen mož, a vendar se ni mogel meriti z Bismarckom že zaradi tega ne, ker ni imel še toliko skušenj v diplomatični službi.

Da pa moremo to zvezo prav oceniti, je dobro, če vemo, kako o njej sodijo oni, ki so jo sklepali. Te dni so „Hamburger Nachrichten“ prinesle o tej zvezi jako zanimiv članek, ki je vzbudil veliko pozornost. Ta list dobiva, kakor se sploh sodi, navodila iz Friedrichsruhe, in baš ta članek je gotovo pisan po inicijativi kneza Bismarcka, če ga ni morda bivši kancelar sam pisal.

Hamburški list pravi, da je nemškoavstrijska zveza tako trdna, da njeno obnovenje ne bode zadelo na posebne težave. Na Dunaji sicer delujejo nekatere sile proti tej zvezi, sklicujoč se na to, da ta zveza ne zadošča „vitalnim“ koristim Avstrije na Balkanu, toda Avstrija prišla bi v nevarno osamljenost, ko bi se odpovedala tej zvezi. Proti Rusiji bi bila Avstrija varna, ako popusti Bosno in Hercegovino in vse koristi svoje na Balkanu, ali pa, ako se zveže s Francijo. Svojih koristij na Balkanu se Avstrija sedaj ne bode odpovedala, zveza s Francijo bi pa iz raznih uzrokov ne bila praktična, zagadel je zveza mej Nemčijo in Avstrijo, kolikor se da s človeškim razumom presoditi, zagotovljena. Tako ugodno pa stvari ne stojé za zvezo mej Avstrijo in Italijo. Zveza z Avstrijo izključuje zvezo z Rusijo, katera bi za Nemčijo itak ne imela take vrednosti, ker bi se ne opirala na simpatije narodov.

Rečeni list dalje pravi, da morajo Nemci biti popolnoma zadovoljni s sedanjim položajem. Dokler bode trajala tripelalijanca in se bode mogla zanašati na pomoč angleškega brodovja, se evropski mir ne bode rušil. Treba bode le popolnjevati oboroževanja in skrbeti, da se ohranijo dobri odnošaji mej

Avstrijo in Italijo, oziroma mej tema državama in Anglijo, in pa da tripelalijanca ostane omejena na prvotni namen in se ne postavi v službo specialnih koristij, za katere se ni sklenilo. Kar se tiče Nemčije, bode posebno gledala, da vse ostane pri starem.

Iz tega članka posnemamo, da na Dunaji nekateri krogi neso posebno zadovoljni z zvezo z Nemčijo. Mi ne vemo, katere kroge je mislil pisatelj dotičnega članka, a toliko je gotovo, da slovanskih poslancev v državnem zboru ne, ker so ti dosedaj pokazali tako malo energije glede vnanje politike, da se v tem oziru ne morejo poštovati, kot upliven faktor. Vsekako pa nas veseli, da se na Dunaji že gibljejo moči proti tripelalijanci, ki kaj slabo upliva tudi na naše notranje zadeve. V zvezi z Nemčijo zajemajo naši Nemci vedno novih sil za zatiranje Slovanov, zaradi zveze z Italijo se pa pri nas prav ne upajo irredenti na Primorskem stopiti na prste, češ, da bi ne dali povoda Italiji za pritožbe, da se pri nas zatira italijanski element. Mi smo že večkrat pojasnili svojim čitateljem, da zveza z Nemčijo ne zadošča našim koristim in to se tudi spoznava že v nekaterih krogih na Dunaji.

Zveza ta pa pred vsem ne zagotavlja evropskega miru, katerega ohranjenje nalaga leto za letom toliko žrtv. Mir se bode le tedaj ohranil, misli omenjeni list, če se ohrani prijateljstvo mej Avstrijo in Italijo, in če bode Anglija pripravljena dati svojo mornarico tripelalijanci na razpolaganje in če tripelalijanca ohrani dosedanjí značaj. Mir je torej zavisen od taci pogojev, kateri se bodo težko dali dolgo ohraniti. V Italiji se javno mnenje vedno bolj upira zvezi z Avstrijo. Tudi v vladnih krogih neso več posebno za tripelalijanco oduševljeni, ker jim ne prinaša nobene koristi. Italija tudi k tej zvezi ni pristopila z namenom, da pripomore ohraniti evropski mir, temveč le radi tega, ker se je nadejala, da pride do velike evropske vojne, v kateri se jej bode znova posrečilo povečšati ozemlje svoje. Ker se pa ta želja spolniti neče, so se na Apeninskem poluotoku popolnoma ohladili za tako zvezo. Zamenili bi jo gotovo z drugo, kadar se jim ponudi ugodna prilika. Zveza se pa tudi ne opira na simpatije italijanskega naroda, ki goji še vedno v srci sovraštvo do Nemcev, posebno pa sovraštvo do Avstrije, in zatorej tudi trajna biti ne more.

Na angleško pomoč se dosti zanašati ne smemo. Angleško vojno brodovje je zares še največje, a najboljše pa ni več. Poslednja leta pokazalo se je mnogo pomanjkljivosti in zatorej je dvomljivo, bi li brodovje bilo popolnoma kos svoji nalogi. Angleži so kramarsk narod in bi gotovo dobro preudarili, predno bi nam v vojni prišli na pomoč. Znano je, da iz raznih pomislekov nečejo pristopiti tripelalijanci. Ko bi Rusija hotela začeti vojno, se bode najbrž poprej poskusila pobotati z Angleži. Ko bi pa zlepa ne hotela Anglija udati se željam Rusije, lahko nanjo poslednja pritiska v Aziji. Vedeti treba, da preti Angliji od Rusije največja nevarnost v Aziji in zatorej tudi v Angliji drugače ne bodo pripravljene Nemčiji, Avstriji in Italiji zagotoviti pomoči svojega brodovja, ako jej te vlasti ne obljubijo, da jej pošljejo vojakov na pomoč v Indijo. Za to bi se pa težko omenjene države odločile, ker bi tako razkropljenje vojnih sil njim lahko več škodovalo, nego bi angleško brodovje koristilo.

Razven tega pa mora tripelalijanca še ostati omejena na sedanji značaj, ne sme se raztegniti na kake specialne koristi. S tem se hoče reči, da se ne sme raztegniti na to, da bi Avstrijo branila, ko bi zadela na Balkanu na Rusijo. Mi smo v svojem listu že dovolj pojasnili, da sedanji značaj tripelalijance za nas nema nikake prave vrednosti, in koristi le Nemčiji.

Ker tripelalijanca ne zadošča našim interesom, je dolžnost naših državnikov, da se ozrejo po drugej zvezi. Najbolj bi nam ustrezala zveza z Rusijo. Če bi se pa ne dala doseči taka zveza, naj bi se pa poskusilo skleniti zvezo s Francijo. Hamburški list misli, da bi taka zveza ne bila praktična, a mi smo drezega mnenja. Večini avstrijskih narodov bi bila taka zveza mnogo simpatičnejša nego je zveza z Nemčijo. Res dela republičanska vladavina nekaj ovir za sklepanje zveze, pa bi se že dala najti prava oblika. Taka zveza bi nas varovala pred Rusijo, kar priznava Hamburško Bismarckovo glasilo. Ugovarjalo se bode morda, da Francozi neso zanesljiv narod. Na to odgovarjamo, da tudi Nemci neso zanesljivi. Bismarck sam si je mnogo prizadeval, da bi obnovil zvezo z Rusijo, če tudi njegovo glasilo samo priznava, da zveza z Avstrijo izključuje zvezo z Rusijo. Cesar Viljem je najprej potoval v Rusijo.

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

IX.

(Dalje.)

„Vem, da sem prišel Jitki na nesrečo, to dobro vem,“ tožil je Kristof. A Dobran je odgovoril:

„V vsem zgodila se je volja Gospodova.“

Z obljubo, da prihodnjo spomlad zopet pride v Ochránov, objel je mladenič Dobrana, kateri ga je srčno poljubil, na to pa se mu je iztrgal iz naročja ter odhitel po poti proti Berthelsdorfu.

Dobran je gledal za njim, dokler mu ni izginil izpred oči; potem pa je odšel na pokopališče ter molil na grobu Jitkinem.

* * *

Še le v pozni jeseni vrnil se je Kristof v grad. Ves ta čas preživel je na potovanji.

Z veseljem vsprejela ga je mati, a kmalu je opazila veliko izpremembo v sinovem značaju. Prej

je malo govoril, sedaj pa je bil še bolj molčeč. Ko je nekoč gospa Poliksena omenila, kako bi jej bilo drago, ko bi se bolj zanimal za hčer glavarja Gamsenberka, prosil jo je Kristof, da bi o tej reči nikdar več ne govorila.

Sicer pa se je tudi gospa Poliksena zelo izpromenila, kajti materno čuvstvo ne da se izriniti iz srca. Čutila se je nesrečno. Pogrešala je svojih otrok. Izabela je bila zanjo kot mrtva, sin pa je bil proti njej kaj malo zaupljiv. Ko ga je nekdanj vprašala, kaj je uzrok njegovi otožnosti, ni dobila določnega odgovora. To jo je navdalo z novo bolestjo. Tudi pohodi Koniáševi je niso potolažili.

Hladno je vsprejemala meniha, kajti sedaj je izprevidela, da se je preveč pokorila njegovemu uplivu. Njegovo prijateljstvo jej nikakor ni moglo nadomeščati ljubezen sinove in izgube hčérine.

Hladno vsprejemanje ni ušlo Koniáševemu pogledu; mudil se je le po jeden dan v gradu potem pa je zopet potoval dalje.

Kristof je samo čez zimo ostal v gradu; na spomlad pa se je znova podal na potovanje in zopet najprej v Ochránov. Ko pa je vprašal po Dobranu,

peljali so ga na groblje. Dobrana ni bilo več mej živimi.

Ločil se je od tega sveta in njegovo telo je počivalo poleg groba Jitkinega.

Tisoč spominov vzbudilo se je v srci ubozega Kristofa, ko je čital na pokopališču Ochranskem na priprostem križu napis:

„Jitka Kochanova s Prachova

in

Jurij Kochan s Prachova.“

Dobranova želja se ni izpolnila. Ni počival v zemlji češki. Na pokopališču v Ochránovu v Lužici, nekdanjem delu češke krone, našel je grob poslednji potomec češkega mučenika, Valentina Kochona s Prachova, moža, ki je leta 1621. na trgu Starega mesta Praškega pod roko krvnikovo končal svojo življenje.

In na njegovem grobu je gorke solze prelival poslednji potomec Španjola in nekdanjega častnika Huerta, kateri je bil njegove prednike spodil iz rodne gradu.

Bratje Herrnhutci izročili so Kristofu list, katerega je bil zanj napisal Dobran pred svojo smrtjo.

Ko bi bili v Peterburgu hoteli skleniti zvezo z Nemčijo, bi se nam bila poslednja že davno izneverila.

Pa ni le dolžnost državnikov, da gledajo, da sklenejo drugo nam primernejšo zvezo, temveč tudi narodni zastopniki morajo v to porabiti ves svoj upliv. Povsod v parlamentarnih državah upliva tudi parlament na vnanjo politiko, zakaj bi pri nas bilo drugače. Posebno slovanski zastopniki bi ne smeli prikrivati svojega mnenja. Imelo bode tudi na našo notranjo politiko dober upliv, če se zveza z Nemčijo ne obnovi, ko jej poteče čas. Iz članka Hamburškega lista se da namreč posneti, da ni sklenjena na nedoločen čas. Nekaj upanja je, da se bodo omenjeni nasveti v tem oziru poštevali, ker ima zveza na Dunaji še drugih uplivnejših nasprotnikov. Če bodo kaj pripomogli, da se ta zveza zamenja z drugo, imeli bodo veliko zaslugo za Avstrijo, in imajo računati na hvaležnost večine narodov naše države.

Pogozdovanje Krasa.

Do sedaj pogozdilo se je okoli 950 oral Krasa. Pogozdeni prostor odstopili so posestniki po prigovarjanju c. kr. deželnega gozdnega nadzornika in prejšnjih okrajnih glavarjev dobrovoljno.

Pogozduje se pa tako: Delo prične se že v meseci marci in traja do konca aprila. Iz vasij, katerih lastnina je za pogozdovanje namenjeni prostor, jemlje se delavci. Število delavcev je zavisto od velikosti prostora. Moški služijo 60 do 70 kr. na dan, ženske 50 kr., mlajši moški in ženske 32 do 40 kr.

Ker se potem pogozdovanje vsako leto, in sicer tako dolgo, dokler ni nasad gotov, popravlja, zasluži dotična vas več tisoč goldinarjev in zraven tega dobi mesto pustega Krasa — gozd.

Lansko leto stopila je v veljavo postava o pogozdovanju Krasa. Ta postava pravi, da morejo posestniki Krasa še za naprej prostovoljno odstopati svet za pogozditev, če bi se pa temu upirali, pride komisija in ceni svet. Dotična svota se potem izplača posestnikom zemljišča. V prvem slučaju ostane svet njih lastnina, v drugem slučaju pripade svet državi v last. Taki prostori se potem pogozde in se proglasé kot „gozd v prepovedi“.

Pri prostovoljnem odstopu uživajo lastniki vse postranske dohodke pogozdenega prostora, to je: žetev, travo, nabiranje brinja itd. Umeje se, da bodo, kadar drevje doraste, uživali lastniki tudi glavne dohodke. V obeh slučajih ostati mora pa pogozdeni svet zmirom gozd, v katerem se ima pravilno gospodariti.

V varstvo pogozdenih prostorov nastavljeni so gozdni tehniki in gozdno osebje.

Naš državni poslanec dr. Poklukar oglašá se vsako leto pri proračunu kmetijskega ministerstva v državnem zboru za hitreje pogozdenje Krasa in prosi v ta namen višje državne podpore. Letos prosil je vlado tudi za pomnožitev gozdnih organov. Ne dvomimo, da bi ministerstvo ne ustreglo poslančevu prošnji in večje denarne vsote ne dovolilo, ako še naš deželni zbor dovoli višjo svoto. Pričakovati smemo, da se bode v prihodnje s podvojeno silo jelo nadaljevati pričeto delo.

Prostovoljnemu odstopu Krasa za pogozdovanje pričeli so pa lastniki delati zapreke. Nekateri pravijo: Čemu sadite zmirom bor, sadite rajši smereke,

mecešen, kostanj, češnje, breskve itd. Neki župan je celo rekel, da se bo zoper sajenje bora pritožil na deželno vlado in pristavil je, da bor nema nobene vrednosti in kakor se je sam prepričal, tudi rasti neče. Drugi trdijo, da se bode skrčila paša, tretji pravijo, da bode pogozdeni prostor postal last države itd.

Res je, da sadimo črni bor, a to delamo samo zato, ker se po storjenih skušnjah najboljšo obnese. Sadili smo že smereke, mecesne, hraste itd., a vse je poginilo koj prvo spomlad. Ako si, čestiti bralec, kedaj hodil po Krasu, znano ti bode, da je to v v besede pravem pomenu mrtvaško polje; kamnit svet z malo ali nič prsti razprostira se pred tvojimi očmi. Nobeno koristno drevje ne rase v tej puščavi, k večjemu zapaziš kak brinjev gam boriti se s smrtjo in življenjem. Po zimi silen mraz in strašna burja, po letu pa pekoče solnce mori vsako živo bitje v tej kameniti puščavi.

Zahvalimo torej Boga, da smo dobili rastlino, katera se more navedenim nezgodam braniti in uspešno rasti in to je črni bor! — Črni bor premaga vse zapreke, on si gnoji, pokrije z vejami ostre kamne in debele skale in tako si varuje napravljeno sprstenino, da je ne odnese silovita burja.

Res je, da se ima boriti z mnogimi neprilikami, a nič ga ne uniči, on hoče uspevati in koristiti Krašovcem.

Kasneje, ko bode bor zboljšal svet in se v korist posekal, saditi se bodo mogli na njegovo mesto smereke, hoje, mecesni in če hočete še mandeljni. —

S tem pa ni rečeno, da se že zdaj v nekaterih krajih ne nahajajo prostori, kjer bi uspevalo tudi drugo drevje, in sicer so to taki prostori, kateri nastanejo, ako se zadostno število bora ni prišlo. Poprej prijeti bor je odrasel in si napravil sprstenino, na enak svet morejo se že zdaj saditi smereke in mecesni.

Kdor vé, kako težavno je pogozdovanje Krasa, če se posamične občine zato čisto nič ne brigajo, mi bo pritrdil, da vršimo vestno svojo dolžnost, ako sadimo bor, če pa hočejo soseske, da se jim sadi na omenjene prostore tudi drugo drevje, naj nam prihité nekoliko na pomoč in ustreglo se jim bode v polni meri.

Drugi ugovarjajo pogozdovanju zaradi paše. Vsi posestniki živine na Krasu so prepričani, da je na Krasu zelo slaba paša in da živina čestokrat na teh pašnikih tako strada, da se ji mora zvečer obilo klaje polagati, da more živeti. Vender pa pravijo, da morajo imeti pašo, kajti živina moti se celi dan po Krasu, ni je doma in nima celi dan nič opravka z njo. — Nahaja pa se obilo gospodarjev po Krasu, kateri neso tega mnenja in svojo živino dadó le na dobre pašnike, ali jo pa v hlevu krmijo, in živina jim donša obilo dobička.

Kar se tiče ovac je druga. Ovce pasejo se le po zimi po Krasu, po letu hodijo v gozde na pašo. Ovac pa nima vsi lastniki Krasa, ampak le posamičniki in ti pasejo po skupni lastnini vseh posestnikov. Ker so taki ovčarji navadno premožnejši, nego sosedje njihovi, strahujejo poslednje in ti molče. —

Konečno se nahajajo po Krasu neki nezadovoljneži in hujskajo ljudi s tem, da pravijo, da bode

pogozdeni svet državi v last prišel, a takim govoricam ljudstvo ne veruje veliko.

Mi smo napisali te vrstice zategadel, da bi lastniki Krasa svet radovoljno za pogozdenje prepustili, ker bi se na ta način delo hitreje vršilo, kajti prihrani se mnogo pisarij in drugih neprilik, iz katerih izvira sovraštvo do pogozdenja Krasa.

Vsak zaveden Notranjec, in teh ni malo, prepričan je o koristi pogozdovanja Krasa. Torej smemo upati, da se nam v prihodnje ne bodo stavile zapreke, temveč nas bodo posestniki podpirali, da hitreje uresničimo ogromno delo.

Obračamo se torej do vseh zavednih posestnikov na Krasu, naj delajo na to, da bode ljudstvo prostovoljno odstopalo Kras za pogozdenje.

Nek tujec dejal je, da bi po letu Notranjsko za več milijonov dražje plačal, nego po zimi, ko brije mrzla burja. Delajmo torej na to, da omejimo burjo, in to dosežemo le s pogozdenjem Krasa. Res ne delamo zase, delamo pa za svoje naslednike, katerim bode potem mogoče živeti doma in jim ne bode treba iskati dvomljive sreče v Braziliji! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. junija.

Deželnozbornske volitve.

Nemci na Moravskem vse sile napenjajo, da bi, kolikor je moč, svojih pristašev spravili v deželni zbor; pri tem jih pa podpirajo celo oblastva. Seznami volilcev se kaj čudno sestavljajo. Tako se Nemci boje, da bi v Prostjejevem ne bil voljen kak Čeh, in da se to prepreči, morajo pomagati seznam volilcev. S tem mestom voli majhno mestece Nemški brod, v katerem bivajo sami Nemci. To mestece pa spada v drugo oddaljeno okrajno glavarstvo in so se menda nadejali pri glavarstvu, da nihče iz Prostjejevega ne pride gledat seznama volilcev, da bi reklamoval. V tem nemškem gnezdu iztaknili so 45 volilcev, dočim jih v resnici niti 20 ni. Nič manj nego proti 28 volilcem je češka stranka reklamovala. Če se tako postopa, pač ni čudno, da Nemci pri volitvah zmagujejo.

Nova češka stranka

se snuje. Načelnik jej bode poslanec Adamek. K tej stranki bodo pristopili vsi staročeški poslanci, kateri neso s spravo zadovoljni in pa tako imenovani realisti. Poslednji bi že bili poprej osnovali svojo stranko, ko bi jih bilo zadostno število. Definitivno se bode stranka še le jeseni osnovala, ko bode Adamek videl, koliko čeških poslancev se bode oglasilo za pristop novi stranki. Če bi se ne dobilo dovoljno število pristašev, pa hoče Adamek s svojimi somišljeniki pristopiti mladočeški stranki. Program novi stranki bode precej podoben staročeškemu, samo da bode precej liberalnejši in sedanjemu času primernejši.

Skrajšanje aktivne vojaške službe.

Tudi v budgetnem odseku avstrijske delegacije so se letos čuli glasovi za skrajšanje vojaške službe na dve leti. Vojni minister ni hotel ničesar slišati o takem skrajšanju, a vender se nadejamo, da se bode s časom po vsej Evropi uvela dveletna vojaška aktivna služba, ker se v vseh državah evropskih začena gibanje zanjo. Nekaj časa se bodo vojaški krogi seveda ustavljali, nazadnje bodo pa že odjenjali, vsaj se bodo s tem mnogo prištedilo, in se bode velik del prištedene vsote porabil za druge vojaške namene.

Krištof ga je odprl ter čital:

„Moj prijatelj, moj sin, srce plemenito. Dan na dan je bolj bolno moje telo, bolna je že davno duša moja. Ko bodeš čital ta list, ne bode me več. Duša moja bivala bode tam, kamor je vzletela duša Jitkina. Ne verjamem, da bi umrle duše, ki so se ljubile na tem svetu. Živele bodo tam, kjer življenje traja večno, od ničesar kaljeno, od nikogar mučeno.

Čislal sem te, mladenič plemeniti, dobro srce... materi tvoji odpušcam iz vsega srca, s čimer se je pregrešila nad nami, ter prosim, da bi jej tudi Bog odpustil.

Ti in Jitka hranila sta nekda v meni nadejo, da se umiré in združijo v blagi mir nasprotstva, ki se stoletja bojujejo mej seboj. A to se ni zgodilo... Ločila nas je usoda... Bogu bodi potoženo... On bode do poslednjega trenutka tvoj varuh. Na potih svojega življenja spominjaj se Jitke, ki te je vroče ljubila, spominjaj se mene, ki te blagoslavljam.

Roka mi peša. — Svetilnica dogoreva... Ostani z Bogom... Zate moli prijatelj tvoj Dobran.“

Solze, ki so padale Krištofu iz očí, škropile so pismo plemenitega Dobrana.

Mladenič se je gorko zahvalil bratom za ljubezen, katero so darovali Dobranu, potem pa je s srcem, polnim tuge, polnim bolesti in žalostnih spominov ostavil naselbino Bratov čeških, — mirni Ochránov.

Zopet je celo leto prebil v tujini, na jeseni pa je prišel v Prago, da pohodi svojo sestro v samostanu.

Vstopil je v hladno senčno dvorano samostansko ter poprosil, da bi mu bilo dovoljeno govoriti s sestro.

Pokličejo jo.

A brat je smel s sestro govoriti samo skozi železno omrežje.

Krištof se je prestrašil Izabele. Bila je to le senca dekličina.

Po razgovoru, tikajočem se matere, vpraša Krištof:

„Si li zadovoljna, srečna, draga sestra?“

Solze se ulijó deklici iz očí.

„Prevarila sem se“, šepetala je; „dobila sem tukaj drugačno življenje, kakor sem je pričakovala.“

Tu ni zavetišče pobožnikov, tu ni dom odkritosrčnosti... Zavist, svetoblinstvo, obrekovanje, in vohunstvo, vse, o čemer v dragem našem kraju niti pojma nisem imela, šopiri se tukaj... O, dragi brat, nearečna sem za celo svoje življenje, kajti s tega kraja ne pridem nikdar.“

Čudo da ni Krištofu srce počilo silne bolesti in žalosti... Tu je zopet videl uničeno življenje, kakor je bilo uničeno življenje njegovo.

„Poslednja sva svojega rodu in oba tako nesrečna“, dejal je in bolest mu je trgala srce.

„Pregrešila sem se, a uzrok tega nisem, jaz... bila sem neizkušena... in nihče, nihče me ni svabil... Toda poslušajmo naju... moram te ostaviti. Niti objeti te ne morem, brat moj, zjokati se v tvojem objetju in olajšati svoje gorje. Poljubi mater namesto mene... ostani z Bogom morebiti za zmirom z Bogom... Se li kdaj zopet vidiva... to vé sam Bog...“

In kakor senca opotekala se je od okna ter odšla po mračnem hodniku samostanskem.

(Konec prih.)

Vnanje države.

Naprednjaška stranka v Srbiji

se je že začela prenavljati. Pri vseh krajnih odbojih po deželi so sezname, v katere se upisujejo člani. Pri bodočih volitvah za skupščine bodo kandidovali Garašanin in mnogi člani prejšnjih naprednjaških vlad. Naprednjaki se nadejajo, da bodo pri volitvah dosegli znatne uspehe. V skupščini utegnejo vladi še delati ovire, ker bodo v mnogih vprašanjih podpirali liberalce.

Grof Pariški

je bil sklical v London vodje orlanske stranke in jim je jako hvalil svojega sinu Filipa, ki je iz domoljuba hotel ustopiti v francosko vojsko, če tudi je vedel, da mu preti nevarnost, da ga zapro. Grof Pariški misli, ako je postopanje sinu njegovega ganilo srca francoskega naroda, a pripisuje prevelik pomen aferi, katero je uprizoril sin njegov. Pomenljivo je pa vsekako, da so zadnji čas začeli pretendenti zbirati svoje pristaše okrog sebe. Vse kaže, da mislijo, da se zanje bliža čas. Republičanska vlada bode vsekako prav storila, če bode pozorna.

Musa bej

se je zaradi zločinov v Armeniji moral že zagovarjati pred sodiščem v Carigradu, pa je bil oprostjen. Armenci si prizadevajo, da bi Muso beja še vnovič spravili pred sodišče, vsaj tako je izvedelo angleško veleposlaništvo, ki se za to zadevo jako zanima. Musa bej pa najbrž tudi pri novi obravnavi ne bode obojen, ker se zanj jako potegujejo visoki krogi v Carigradu. Celo državno pravdnštvo ne mara proti njemu uložiti zatožbe.

Mejnarodni parlamentarni kongres

se je bil lani v juniju sešel v Parizu. Posvetoval se je, da bi se osnovala razsodišča za mejnarodna prepora vprašanja. Hkrati so pa sklenili, da se podobni kongresi snide vsako leto. Letos pa bode kongres v Londonu. Predsedoval mu bode bivši lord kancelar angleški Herschel. Povabila na kongres so se začela že razpošiljati. Vabijo se le aktivni člani parlamentov. Kongres snide se dne 23. julija.

Pruski vojni minister

Verdy des Vernois bode baje v kratkem odstopil. V vojaški komisiji ni dovolj spretno zagovarjal vladne vojaške predloge. Razkril je, da to zahtevanje za vojsko ni poslednje, temveč se bode vojska v kratkem še mnogo pomnožila. Ta njegova izjava je pa pri raznih strankah vzbudila tako nevoljo, da se vlada boji, da bode državni zbor zavrgel celo sedanjo vojaško predlogo. Novi minister bi morda lažje poslance za vladno predlogo pridobil.

Domače stvari.

— (S Koroškega) došel nam je včeraj nastopni telegram: Pri Miklavci zbranih nad 300 volilcev. Navdušeni govori, vreme krasno. Einspieler in Muri navdušeno proglašena kandidatoma. Einspieler, Legat, Lenc, Rous in Haderlap izvrstno govorili. Kmetje vsi vneti za slovenske pravice. Uspeh pri volitvah v Podjurski dolini skoro gotov.

— (Predvčerajšnji izlet društva „Pravnika“) v Zatičino bil je, kakor se nam piše, ven in ven izredno srečen in lep. Vdeleženci iz Ljubljane so se v lepem jutru po kratkem postanku na Grosuplji pripeljali ob 10. uri v Zatičino, kamor so tudi kmalu na to dospeli pravniki od raznih stranij Dolenjske, znatno jih število. Dopoldan se je prebil v mejsobnem pozdravljanju in spoznavanju, nekateri ogledavali so si starinski grad Zatiški, a drugi so storili korak dalje v prijazni Šent Vid. Ob 1. uri bil je vkupni obed v gorenjih prostorih gradu in tu se je videlo, kaka čestita družba se je zbrala na poziv „Pravnikov“. Šteli smo nad 50 članov, katere je takoj nudalo iskreno zadovoljstvo na vsem, kar so videli okolo sebe in pred sabo v širni dvorani. Mize bogato obložene in okrašene, priredile so se pod blagim pokroviteljstvom gospij Zatiških gospodov, in vsakdo se je čutil dobro opravljenega, kakor bi bil doma. Žive razgovore mej starimi prijatelji in novimi znanci je naslednje ure pretrgavala, napitnica, ali pa ubrana domača pesem. Prvi je napil društveni načelnik dr. Papež vsej zbrani družbi, prav tako za njim sodnik Jenčič kot „Kučigazda“ vsem navzočnikom in po daljših govorih so nazdravljali smotrom društva „Pravnika“ svetnik Vencajz, notar Svetec in dr. Ferjančič. Iz idejalnega teženja privedel nas je dr. Hinko Dolenc zopet v konkretni slučaj, opominjajoč, koliko izvrstnega se je nam priredilo pod že omenjenim pokroviteljstvom, in nazdravil je ob burnim odobranju Zatiškim častitim gospodm. Notar Pirnat izpregovoril je v čast zastopnikom uprav, pravnikom županom navzočnim, v katerih imenu se je po svoji dobrovoljni navadi zahvalil Ljubljanski župan

Grasselli. Bilo je še drugih zdravic in intervalov mej njimi je izpolnil z zares divnim petjem pravniški kvartet: dr. Hudnik, dr. Ferjančič, notar Pirnat in svetnik Vencajz. Kolikor se je še drugega dobrega in pristranskega slišalo, to vé vsak šo privatno. Pogled je kazal vse v sreči in veselosti, in čim bliže je bil zaton solca toliko bolj se je odvijala veselost družbe. Zadoja se je „rekla“ na sinjem „pod lipo“ pred Poličanskim. Tu se je še o mraku mej zdravijcami in pesmami vzelo presrečno slovo od Zatičine, od njenih gostoljubnih gospij in gospodov, od prijateljev, pa sploh od dneva, ki ostane po vseh svojih utisih nepozaben vsem udeležencem. Naj živi prihodnji „Pravnikov“ izlet.

— (Grof Hartenau,) to je bivši bolgarski knez Aleksander Batenberžan, bil je preteklo nedeljo s svojo soprogo v Zagrebu in si ogledal vse zanimivosti. Govori se, da hoče Batenberžan na Hrvatskem kupiti posestvo, da bode bližje Bolgarskej.

— (V učiteljski tečaj za deško ročno delo na Dunaji) vsprejeti so doslej gg.: H. Likar iz Grahovega, Josip Reich iz Vinice, V. Ribnikar iz Dol. Logatca, Fr. Trošt z Iga in I. Žirovnik iz Begunj.

— (Gosp. Fran Kocbek,) učitelj na Rečici, imenovan je nadučiteljem v Gornjemgradu.

— (Današnji solnčni mrak) vršil se je pri popolnoma jasnem nebu. Ko je bil mrak najintenzivnejši, to je bilo okolo 1/2 11. ure, videl se je od solca samo še svetel srp. Neeatenjeni del solca pa je imel dovolj svetilne moči, da je bila sprememba glede solnčne luči skoro neznatna.

— („Učiteljski Tovariš“) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v svoji 12. številki nastopno vsebino: O zemljepisnem pouku. (Prof. Fr. Orožen.) — Pouk o kmetijstvu in sadjarstvu po ljudskih šolah. (V. Ribnikar.) — Spise na jednorazrednici. (Janko Likar.) — Knjiga Slovenska. (J. Marn.) — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Dopisi.

— (Na koroški železnici) bode od 6. julija do 19. oktobra t. l. vsako nedeljo in vsak praznik vozil mešani vlak iz Vuhreda-Marnbrega v Maribor. Odhajal bode iz Vuhreda-Marnbrega ob 6. uri 26 min. popoldne, v Maribor pa prihajal ob 9. uri 17 min.

— („Kmetovalec“) ima v 11. številki nastopno vsebino: Požlahtnitev zelenečih ameriških trt. — Splošna kmetijska in gozdarska razstava na Dunaji. — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— („Tri mušketa.“ Historički roman Alexandra Dumasa. S franceskoga prev. M. Lavrenčević.) Pod tem naslovom začela je tiskarna Scholz i Kralj v Zagrebu izdavat slavnoznani ta roman, ki bode izhajal v zvezkih po šest pol. Vsak zvezek stoji 30 kr. Za vnanje naročnike stalo bode 10 zvezkov s poštnino 3 gld. 50 kr.

— (Denašnji brzovlak) je dopoldne blizu Postojine povozil dve kravi, kateri sta bili zašli na tir, ne da bi se mogel pred njimi vlak ustaviti. Postal je vlak pol ure, da so živinčeti izpod njega izvlekli.

— (Poziv.) Pri mitnicah, katerih zakupna pogodba poteče koncem meseca decembra 1890. leta, to je pri mitnicah v Trojani, Litiji in Višnjigori se bode, ako v kratkem razpisana zakupna obravnava ne bode imela povoljnega uspeha, od prvega januarja 1891. leta naprej pobirala mitnina v lastni upravi c. kr. erarja. Pobiranje pristojbin v erarični upravi oddajalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom, provizionistom (doslužencem upokojencem) in invalidom, ako so te osebe pripravljene, prevzeti posel pod sprejemljivimi pogoji, ako so telesno in duševno zanj popolnoma sposobne ter so si prisvojile potrebno znanje mitnice zadevajajočih propisov. Pozivljajo se s tem vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglase s potrebnimi izkazi, da vstrežajo popolnoma navedenim pogojem in s spričevali uravnati čim preje ustmeno ali pismeno pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. Prijaviti je treba posebno 1) zahtevano odškodnino, iz katere se morajo pokriti vsi stroški, izvzemši najemnino za mitnico in stroške za tiskovine ter za napravo in ohranitev potrebnega inventarja; 2) ali bi prosilec sprejel pobiro mitnine pri vsaki mitnici, kateri koli si bode, ali pa le pri eni ali pri nekaterih natanko dolo-

čenih; 3) ali bi prosilec bil pripravljen, položiti varščino (kavcijo) in v katerem znesku. Natančneje se izve v navadnih uradnih urah pri finančnem ravnateljstvu.

— (Razpisane) so nastopne učiteljske službe: Na čveterorazrednici v Črnomlju služba 3. učitelja s 500 gld. na leto, potem služba dekliške učiteljice s 450 gld. na leto, eventualno služba 4. učitelja s 400 gld. na leto. — Na čveterorazrednici v Metliki služba tretjega učitelja (450 gld.) in četrtega učitelja (400 gld.) — Na trirazrednici v Dragatuši služba 2. učitelja s 450 gld., in služba 3. učitelja, s 400 gld., obe službi tudi s prostim stanovanjem. Drugi učitelj navadno opravlja ekskuradni pouk v Bojancih, za kar vleče 200 gld. na leto. — Na dvorazrednici v Podzemlju služba 2. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. — Prošnje do 20. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 16. junija. Veletržec Al. Oliva poklonil je povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije dve hiši za vzgojevališče za sirote in sploh podpore potrebne otroke. Poklonitev bode veljavna po njegovi in njegove soproge smrti.

Praga 16. junija. V Liberici, Trutovu, Mladi Boleslavi, Pardubicah in v okolici, kakor tudi na severni strani Krkonoš nastale so povodnji. Posamična mesta deloma preplavljena. Škoda velika. Voda narašča.

Sofija 16. junija. Vsled osebnih nasprotstev dala sta Stransky in Salbašev svojo ostavko, ki se je vsprejela. Stambulov prevzame vnanje ministerstvo, Živkov finance.

Valencija 16. junija. Po uradnih izvestjih bilo je v nedeljo v Puebli de Rugat zopet devet koleri podobnih slučajev, mej temi štirje s smrtnim izidom. Oblastva v Puebli de Rugat in Montichelvo zahtevala brzojavno zdravniške pomoči. Iz Albaide došla vest, da je ondu za tako boleznijo umrla oseba, prišedša iz Pueble de Rugat. Civilni guverner v Valenciji včeraj tudi zbolel pod sumnimi simptomi, pozneje obrnilo se mu je na bolje.

Dunaj 17. junija. „Wien er-Zeitung“: Davčni višji nadzornik Verdeber v Ljubljani dobil povodom svojega umirovljenja Fran Josipov red.

Dunaj 17. junija. „Wiener Zeitung“ objavlja zakona glede uravnanja razmer mej državo in gališkim zemljiško-odveznim zakladom, glede pooblaščenja avstroogorske banke za eskomptovanje „warrant“-ov in zakon, s katerim se vlada pooblašča, da v deželah, kjer velja avstro-turška trgovinska pogodba iz 1862. leta, trgovinske odnošaje začasno najdalje do decembra 1890. l. uravnava.

Berolin 17. junija. Državnega zbora vojaški komisijon vsprejel prvi paragraf, ki določa do 31. marca 1894 prezenčno število vojakov na 486.983 mož s 17 proti 11 glasom ter odobril ves zakon s 16 proti 12 glasom.

Razne vesti.

* (Tisočletnica obstanka države Ogerske) bode se praznovala jako sijajno. Odbor, kateremu je predsednik naučni minister Csaky, imel je te dni svojo prvo sejo. Mej drugim namerava se osnovati tri mesece trajajoča zgodovinska in umetniška razstava, velik zgodovinski spreved, raznovrstne zabave, slavnostne gledališke predstave itd., konečno pa velikansk Te deum na prostem, v navzočnosti kraljevske dvojice, vlade, obeh državnih zastopov in zastopnikov vseh komitatov. Pri tej slavnosti naj bi sodelovalo tisoč pevcev in šeststo godcev.

* (Stanley-jeva svatba) vršila se bode 12. julija v Westminsteri opatiji v navzočnosti princa in princezinje Waleske in drugih članov kraljevske rodbine. Prej bode obiskal slavni potovalec afriški še Škotsko. V Edinburgu, Glasgou, Dundeeji in Aberdeenu prirejale se bodo velike slavnosti njemu na čast.

* (Krinolina) počenja zopet strašiti v krogih merodajnih Pariških modnih dam, katerim ne ugajajo več sedanje vitke in gladke ženske oprave. Nekatere teh dam nameravajo za jesen zopet upeljati široke na krinolino spominjajoče obleke.

* (Zalostne razmere) Strašen dogodek pripetil se je v Budimpešti. Od žene svoje ločeni strgarski mojster Anton Gallay živel je štiri leta z neko Karolino Vargo. Mialo petek zjutraj prišel

je malo pijan domov, doma pa najde Vargo tudi pijano. Začela sta se pripirati. Varga je potem štirikrat ustrelila z revolverjem na Gallaya, potem pa ustrelila samo sebe.

Poslano.

Gospod urednik!

Na „Poslano“ v Vašem cenjenem listu od 16. t. m. prosimo, da se sprejme in objavi ta-le odgovor:

Telegram zaradi prenašanja Martina Močilar-ja se je precej po sprejemu poslal mest. magistratu Ljubljanskemu, ker le ta kot policijska oblast preskrbuje — seveda proti povrnitvi stroškov — prevoznjo ali prenašanje bolnikov iz kolodvora v bolnico.

Dotični uradnik mest. magistrata se je izjavil, da bo precej potrebno ukrenil. Takrat, ko je bolni Močilar v Ljubljano došel, je bil slučajno podpisani vodja deželne bolnice na kolodvoru ter je, ker nosilec ni bilo, v bolnico šel, in ukazal, da naj izjemo ma precej dva strežnika gresta na kolodvor po Močilar-ja. Ko ta dva na kolodvor prideta, so že delavci južne železnice s svojim nosilom bolnika odvedli v bolnico, kjer so zdravniki vže čakali na bolnika.

To je istina, in ako gospoda Brdajs in Podkrajšek na Savi tega ne verjemeta, naj se obrneta na mestni magistrat Ljubljanski, da jima še ta razjasni, zakaj ni nosilec na kolodvor poslal?

Sicer se pa gori omenjenema gospodoma svetuje „Olikanega Slovenca“ si naročiti, morebiti potem ne bosta napadala urada, preden ne izvesta, kako stvar stoji. Zapomniti si naj pa dobro, da strežniki bolnice neso zato nastavljeni, da bi bolniki po mestu iskali ali pa iz kolodvora prenašali; oni morajo neprenehoma pri bolnikih biti in le politične oblasti so dolžne preskrbeti, da se bolniki pravim potom odvedejo v bolnico.

Povsod to dobro vedó, samo na Savi nočejo tega vediti. — Brzovajite tedaj v enacij slučajih zmirom na magistrat Ljubljanski! Konečno se še to dostavi, da se ob enem potom vis. deželnega odbora uloži tožba radi razžalenja deželnega urada.

Vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov

v Ljubljani dne 17. junija 1890.

Vodja dr. A. Valenta, And. Kremžar,
c. kr. vladni svetnik. upravitelj.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštini povzeta A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Ujeli:

16. junija.

Pri **Stonu:** Prusch, Eggerth, Katendorfer, Werner z Dunaja. — Lončarič iz Sela. — Hudovernik iz Kranjskegore. — Buck iz Indije. — Lederer, Sindler iz Trsta. — Brunner iz Novegost. — Dr. Soderberg iz Švedije. — Vanček iz Kutne. — Köttel iz Gradca. — Grašek iz Kamnika. — Pürkher iz Zagreba. — Roš iz Hrastnika.

Pri **Mali:** German, Fürber, Ruckel z Dunaja. — Vital iz Chura. — Heyde iz Stuttgarta. — Engländer iz Kemetana. — Truden iz Trsta. — Kervesty iz Budimpešte. — Berger iz Frankobroda. — Lucek iz Pulsta. — Woznitza iz Sörga.

Umrli so v Ljubljani:

15. junija: Florentina Pehani, notarjeva vdova, 56 let, Kongresni trg št. 7, za edemom na možganih.

V deželni bolnici:

14. junija: Andrej Zorman, gost, 56 let, za jetiko.
15. junija: Martin Močilar, posestnik, 42 let, za krčem. — Marjana Cvajnar, gostinja, 60 let, za rakom na jetrih.

16. junija: Franc Adamič, zidar, 42 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. junija	7. zjutraj	739.2 mm.	16.8° C	sl. jvz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	21.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	739.1 mm.	12.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 16.7°, za 1.7° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. junija 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	388 414.000 gld. (— 1,370.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241,798.000 „ (— 214.000 „)
Portfelj	139,332.000 „ (— 1,266.000 „)
Lombard	18,298.000 „ (— 317.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	56,988.000 „ (+ 2,564.000 „)

Dunajska borza

dne 17. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.65	gld. 88.90
Srebrna renta	89.45	89.65
Zlata renta	109.50	109.55
5% marena renta	101.10	101.30
Akcije narodne banke	966	967
Kreditne akcije	303.70	302.75
London	117.10	117.15
Srebro	—	—
Napol.	9.32	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.55
Nemške marke	57.55	57.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	103	20
Ogerska papirna renta 5%	99	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	50

Glasovir

prav dobro ohranjen, pripraven za učenje, je na prodaj po zelo nizki ceni pri
A. Rumpel-nu, Emonska cesta št. 6.

V najem se daje na 5 let:

1. **Prodajalnica** z vso pripravo in dvema magacinoma; 2. **pekarnja** z orodjem in magacinom; 3. **stanovanje** v prvem nadstropju s petimi sobami in kuhinjo.

Vse je v novi hiši, torej v najboljšem stanju, na obljedenje ter za kupčijo ugodnem kraju.

Pogoji se izvedó pri lastniku **Henriku Kos-u v Idriji.** (494—1)

Učenca

ki je čvrst in zdrav ter ima veselje do dela, vsprejemem takoj.

Leopold Blumauer,

jermesar in sedlar v Ljubljani. (499—1)

„NARODNA TISKARNA“

priloga po nizke ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF
v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolgoti 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:
gl. 4.80 iz navadne
gl. 7.75 iz fine
gl. 10.50 iz jako fine
gl. 12.40 iz najfinejše

129) **pristne** (36)
ovčje volne.

Nadalje so v največji izbiri: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-b'aga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzoren odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamči.
Uzorec zastoj i franko.

V čitalničnem steklenem salonu.

Danes v torek dne 17. junija 1890 (496)

koncert z godali na lok.

Ustopnina 20 kr.

Začetek ob 8. uri.

Št. 4783.

(487—2)

Razglas.

Izžrebane kranjske deželne obveznice, kakor tudi kuponi, se bodo tri mesece pred zapadlim rokom proti 4% eskomptni pristojbini, računjeni na dneve, izplačevale pri deželni blagajnici kranjski.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 3. junija 1890.

JANEZ OGRIS

puškar

(341—15)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priloga vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(14) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Št. 4508.

(495—1)

Naznanilo.

Kranjski deželni odbor razpisuje občen natečaj za gradnjo Bogenšperske deželne ceste

po deželnega stavbinskega urada načrtu v kosu: del A, profil 0 do 54, to je od Bogenšperskega gradu do prvega razpotja pod Kamenom, v dolžini 1620 m s stavbinski troški 12.000 gld. — kr. in sicer pripada:

1.) na napravo cestnega temelja	7.970	„	—	„
2.) na napravo voznega tiru	1.233	„	—	„
3.) na napravo objektov in kamenenih postavkov	693	„	39	„
4.) na napravo držajev	1.722	„	—	„
5.) na režijo in gramoz	381	„	61	„

Ta gradnja se bode oddala proti plačilu po jednotnih cenah za zvršena dela le jednemu glavnemu podjetniku. Vse podatke, ki se dostajajo zgradbe, sosebno načrte, splošne in posebne gradbene pogoje in proračune, videti je lahko vsak dan ob navadnih uradnih urah pri deželnem stavbinskem uradu v Ljubljani, v Gosposkih ulicah št. 2 (deželni dvorec), v II. nadstropju.

Ponudbe, ki morajo biti zapečatenе, kolekovane s kolkom 50 kr. in imeti na zavitku napis: „Ponudba za gradnjo Bogenšperske deželne ceste, del A, profil 0 do 54“ ter priloženo tudi 5%no varščino prej navedene zgradbene vsote in v katerih je s številkami in z besedami razložno zapisati, za koliko ponudnik prevzame delo, oziroma za koliko odstotkov manj ali več, uložiti je

do 30. dne junija t. l.

opoludne ob 12ih pri uložnem zavisniku podpisanega deželnega odbora. Dovoljeno pa je varščino poprej uložiti pri deželni blagajnici proti pokladnemu listu, katerega pa je ponudbi priložiti.

V ponudbah morajo biti poleg dneva svojeročni podpis krstnega imena in priimka pristavljen, stan ali opravilo ter bivališče ponudnikovo in tudi izrecna izjava, da so mu znani vsi gori omenjeni podatki in določila za ponujena dela in da se pravnoobvezno podvrže s tem ustanovljenim pogojem.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izbrati izmed ponudnikov po svojem mnenji katerega koli, ne gledé na popust, in sme po okolnostih razpisati nov natečaj. Oziral se pa bode le na pismene, v določenem roku uložene ponudbe.

Gledé varščine opozarjajo se ponudniki posebe na splošne pogoje.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 14. junija 1890.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.